

Samfundet skal skaffe sig Respekt. Det kan være meget godt med den Respekt, men jeg tror dog, at man hellere burde bygge paa det, som har været Grundlaget for den første Lov, saa at man lige saavel gør den sidste som den første, ikke til en Formynderskabslovgivning, men til en Udviklingslovgivning, derved tror jeg, at man naar de bedste Resultater.

Jeg tror nok, at vi her i Landet have Ret til at være en Smule stolte over den Maade, hvorpaa det hele Arbejderforhold er ved at udvikle sig herhjemme. Der er faa eller vist ingen Lande i Verden, der ere saa godt udrustede med saa store Organisationer som Danmark, det gælder baade Arbejdernes og Arbejdsgivernes. Der er, saa vidt jeg ved, ingen Lande endnu, hvor det Samarbejde, som er begyndt med Krig og endt med Forhandling, har sat sig den Frugt, at det har givet sig Udslag i Enighed fra begge Parter om en Fælleslovgivning, som de underkaste sig. Jeg tror, intet andet Land har lagt en saadan Grund til at fortsætte paa, og jeg tror, at vi skulle fortsætte ad den Vej. Derfor anbefaler jeg for mit Vedkommende de to Love til Fremme, men saaledes, at den sidste fremmes paa den Maade, at den ikke gaar mod den ene Part, men lovfæster det, som begge Parter ere enige om ogsaa for denne Lovs Vedkommende.

Sigvald Olsen: De Udtalelser, der ere faldne fra ærede Medlemmer, give mig ikke Anledning til mange Modbemærkninger. Jeg er enig i den Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem fra Slagelse (Lange), at denne Sags videre Behandling skulde foregaa i et Udvalg. Det glæder mig dog at kunne konstatere, at der om det første Forslag, nemlig Forslaget om Voldgiftsretten, synes at være en almindelig Enighed. Ganske vist fremkom der fra den sidste Taler (Wulff) nogle Indvendinger, men hvis jeg har forstaaet ham rigtigt, vare disse Indvendinger mere af redaktionelt end af reelt Indhold. Altsaa, ogsaa den sidste ærede Taler var enig i, at Forslaget om Oprettelse af en Voldgiftsret burde gennemføres. Til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra Maribo (Rørdam), som jeg i øvrigt er glad ved at være enig med om begge Lovforslag, maa jeg dog gøre den Bemærkning, at naar han henviste til Udtalelserne i Betænkningen om, at begge Parterne havde været mod tvungen Voldgift, og var glad derover og henviste til, at det saa var mærkeligt, at man — saavel jeg som andre

— kunde være med til tvungen Voldgift overfor Lægerne, særlig i Anledning af deres Stilling overfor Kommuner og Sygekasser, maa jeg maaske dertil bemærke — hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til overfor det ærede Medlem, ganske vist ikke her i Salen, men udenfor paa andre Møder —, at man maa jo erindre, at der er stor Forskel paa Lægernes og Arbejdernes Stilling. Lægernes Stilling her i Samfundet er jo monopoliseret. Naar en Læge ikke vil besøge mig eller ikke vil udføre sin Virksomhed ved de kommunale Sygehuse eller Sygekasser, kan jeg ikke gaa hen til en Mand, der ikke er Læge. Thi selv om der var en Lægmand, der til almindelige Sygdomme kunde give de samme gode Raad som en Læge, saa maa for det første ingen skrive en Recept uden at have taget Lægeeksamen, og for det andet ville Folk, naar de blive syge, ikke gaa til Kvaksalvere. Men da nu Samfundet har stillet sig saaledes overfor Lægerne, maa disse heller ikke have Ret til at sammenligne deres Stilling med Samfundsborgerens i Almindelighed og Arbejderens i Særdeleshed, for gøre Lægerne Strejke, ligge Sygehusene uden Tilsyn og de syge omkring i Hjemmene ogsaa, og det er dog en Nødvendighed, at de skulle plejes. Men naar en Haandværksmester eller en Arbejder gør Arbejdsstandsning, har jeg Ret til at lade udføre eller indføre mine Varer, hvor jeg vil og kan. Den himmelvide Forskel er der paa Lægernes og Arbejdernes Stilling.

Det, der gav mig Anledning til at bede om Ordet, var nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) saavel i Mødet i Dag som i Mødet i Gaar. Det ærede Medlem sagde mange Ting i sit lange Foredrag. Han gjorde bl. a. Fagforeningerne en Kompliment og gjorde dem den Indrømmelse, at de havde opdraget Arbejderne til Selvfølelse og Selvstændighed. Men umiddelbart derefter fremkom det ærede Medlem med en Udtalelse om, at de samme Fagforeninger ogsaa havde opdraget Arbejderne til Raahed. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at eet bliver at sidde i sit Studerekammer og søge at følge den sociale Udvikling, specielt den Udvikling, som Organisationerne skabe i Samfundet, et andet bliver at være delagtig i selve den Virksomhed, Organisationerne skabe, være medvirkende til at skabe Organisationerne og udvikle dem paa den Maade, som man — dermed mener jeg dem, der tilhøre Organisationerne — finder